

ΣΥΝΝΕΦΑΚΙΑ

Συννεφάκια μου τρεχάτα
πάνω στ' ουρανού τη στράτα,
πόσες μορφές αλλάζετε
κι όλο με κάτι μοιάζετε...

Να ένα καράβι! Μια αλεπού!
Να το κεφάλι του παππού!
Να έν' αμαξάκι που κυλά
σε μπαμπακένιες ρούγες!

Μα αλλάζουν όλα στο λεπτό
και τώρα βλέπω έναν αϊτό
που στάθηκε μεσούρανα
μ' ολάνοιχτες φτερούγες.

Πόσες μορφές αλλάζετε
κι όλο με κάτι μοιάζετε,
συννεφάκια μου τρεχάτα
πάνω στ' ουρανού τη στράτα...

Ντίνα Χατζηνικολάου

